

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

01 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Boico Victor, Guzun Ion,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul – șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 26 ianuarie 2021, în cauza penală în privința lui,

*Sofronovici Eduard xxxxx, născut la
xxxxxx, originar și domiciliat în xxxxxxxx.*

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 07.10.2020 - 06.11.2020;

Instanța de apel: 08.12.2020 - 26.01.2021;

Instanța de recurs: 24.03.2021 – 01.10 .2021.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central din 06 noiembrie 2020, cauza fiind examinată în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, Sofronovici Eduard, a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 369 alin.(3) lit. a) Cod penal, și în baza acestei Legi i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani 6 luni.

În conformitate cu art.90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare se a fost suspendată condiționat, cu stabilirea unui termen de probă de 3 ani, și nu va fi executată dacă în termenul de probă stabilit, nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară și muncă cinstită va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut că, Sofronovici Eduard, aflându-se în calitate de militar în termen al Brigăzii nr.3 Infanterie motorizată, dislocată în mun. Cahul, fiind inclus în lista nominală a unității militare vizate și fiindu-i acordat gradul militar de soldat prin ordinul comandantului Brigăzii nr.3 Infanterie motorizată nr.206 din 24 octombrie 2017, încălcând cerințele art.14, 15, 19 ale Regulamentului serviciului interior al Forțelor Armate ale Republicii

Moldova, aprobat prin Decretul Președintelui Republicii Moldova nr.2327 din 03 septembrie 2009, precum și prevederile art.4, 5 din Legea cu privire la aprobarea Regulamentului disciplinei militare nr.52-XVI din 02 martie 2007, care îl obligă să respecte și să îndeplinească prevederile Constituției și ale altor legi; să respecte jurământul militar și prevederile regulamentelor militare; să prețuiască onoarea unității militare; să păstreze demnitatea gradului și uniformei militare pe care o poartă; să fie disciplinat și vigilent; să prețuiască camaraderia militară, să respecte drepturile și libertățile tuturor cetățenilor; să servească în permanență drept exemplu de înaltă cultură, modestie și cumpătate; să păstreze cu sfințenie onoarea militară; să-și apere demnitatea și să stimeze demnitatea celorlalți; să manifeste grijă pentru consolidarea prieteniei dintre militari, a admis încălcarea regulilor statutare cu privire la relațiile dintre militari.

Astfel el, în după amiaza zilei de 08 decembrie 2017, la o oră nestabilă, aflându-se în dormitorul Companiei 1 instruire Batalion instruire al Brigăzii nr.3 Infanterie motorizată, în cadrul unui conflict spontan apărut, prin înțelegere prealabilă cu soldatul din cadrul aceleiași unități militare, Mihail Dodon, i-a aplicat soldatului Petru Macaria - militar în termen din cadrul aceleiași unități militare, cu care nu se afla în raport de subordonare, mai multe lovituri cu pumnul în piept, cauzându-i acestuia durere fizică.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura raionului Cahul, Cara Mihail, care a solicitat casarea sentinței primei instanțe, în partea stabilirii pedepsei, și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie stabilită lui Sofronovici Eduard o pedeapsă în formă de închisoare pe termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea cerințelor sale, apelantul a menționat că:

- pedeapsa stabilită inculpatului nu corespunde prevederilor art.90 Cod penal, deoarece nu s-a ținut cont de circumstanțele cauzei la pronunțarea hotărârii de condamnare cu suspendare condiționată a executării pedepsei;

- prima instanță urma să-i stabilească inculpatului Sofronovici Eduard o pedeapsă cu închisoare pe termen de 3 ani 6 luni, or pedeapsa aplicată inculpatului nu-și va atinge scopul de corectare, precum și nici de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni din partea acestuia;

- numai prin aplicarea unei pedepse cu închisoare se va realiza sarcina justiției penale.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 26 ianuarie 2021, a fost respins apelul declarat, și menținută sentința primei instanțe.

4.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei aplicate inculpatului Sofronovici Eduard, instanța de fond a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana inculpatului, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Totodată, instanța de apel a remarcat că personalitatea inculpatului Sofronovici Eduard se prezintă a fi una relativ satisfăcătoare, dânsul anterior fiind minor a fost condamnat prin sentința Judecătorei Botanica din 24 august 2015 pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.187 alin.(2) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 2 ani (f.d.11), pe parcursul îndeplinirii serviciului militar s-a manifestat din punct de vedere negativ (f.d.54), circumstanțe agravante nu au fost stabilite, a manifestat căință sinceră și a recunoscut vinovăția, a realizat consecințele negative ale faptei, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, partea vătămată Macaria Petru nu are pretenții de ordin moral sau material față de inculpat, solicitând să nu fie aplicată o pedeapsă prea aspră.

În aceste circumstanțe, instanța de apel, a concluzionat că pedeapsa inculpatului Sofronovici Eduard în prezenta cauză penală este legală, echitabilă, individualizată corect, și va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpatul Sofronovici Eduard, cât și pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni, și va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale Republicii Moldova sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

Subsidiar, instanța de apel a apreciat critic alegațiile procurorului referitor la aplicarea pedepsei sub formă de 4 ani de închisoare cu executare reală în privința inculpatului Sofronovici Eduard. Or, pedeapsa maximă care-i poate fi aplicată inculpatului Sofronovici Eduard, care beneficiază de reducerea pedepsei în baza art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală și art.70 alin.(3¹) Cod penal, este de 3 ani, 6 luni și 20 zile închisoare. Eficiența pedepsei depinde de mai mulți factori, printre care: conținutul și mecanismul influenței coercitive a pedepsei, condițiile de executare a pedepsei, posibilitatea resocializării. Tot aici urmează a se menționa, că raționamentul care poate condiționa aplicarea prevederilor art.90 Cod penal într-o cauză penală, întotdeauna are la origine persoana

inculpatului și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă, conduita bună; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului și, pe de altă parte, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate. La fel, instanța de apel a specificat că, că aplicarea prevederilor art.90 Cod penal - suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o posibilitate oferită persoanei prin lege de a se corecta ea însăși.

5. Decizia instanței de apel a fost contestată cu recurs de către procurorul – șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, care invocând incidența prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

5.1 În motivarea cerințelor sale, recurentul a menționat că:

- instanțele de judecată ierarhic inferioare la aplicarea prevederilor art. 70 alin (3¹) Cod penal nu au ținut cont de personalitatea inculpatului Sofronovici Eduard, or acesta anterior a fost deja condamnat prin sentința Judecătoriei Botanica din 24 august 2015;

- la stabilirea pedepsei, atât instanța de fond, cât și instanța de apel au interpretat eronat regulile de individualizare a pedepsei penale, l-au liberat neîntemeiat pe inculpat de pedeapsa penală, aplicând prevederile art.90 Cod penal - suspendarea condiționată a executării pedepsei penale cu închisoare;

- pedeapsa aplicată inculpatului, este una pripită și nejustificată, deoarece pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și în limitele fixate în partea specială;

- instanțele de fond eronat au aplicat prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, or în urma recunoașterii vinovăției și judecării cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, inculpatul Sofronovici Eduard a beneficiat de o reducere cu o treime din limita de pedeapsă cu închisoare, prevăzută de lege, iar includerea recunoașterii vinovăției al acestuia la circumstanță atenuantă, va însemna că,

recunoașterii vinovăției s-a dat o *dublă valență juridică*, ceea ce este inadmisibil.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosar și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Reieșind din conținutul recursului, recurentul invocă ca temeiuri de casare a hotărârii instanței de apel prevederile art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, care stipulează că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar și când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, considerând că inculpatului greșit i-a fost aplicată norma art. 90 Cod penal, adică suspendarea condiționată a pedepsei cu închisoare.

La fel, Colegiul penal constată din recursul declarat, că recurentul nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de judecată și nici încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite, invocând dezacordul cu faptul că instanța de apel nu a luat în considerație totalitatea circumstanțelor cauzei, ce în opinia ultimului, indică la aplicarea nejustificată a suspendării condiționate a pedepsei cu închisoare inculpatului, conform art.90 Cod penal.

Într-un prim aspect, este relevant de a specifica că, invocând eroarea de drept prevăzută de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, recurentul menționează despre faptul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, însă afirmațiile aduse în recurs sânt de ordin general și declarative, reflectând doar aprecierea subiectivă a acestuia, fapt ce nu constituie temei de casare din rândul celor prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de recurs, ține să menționeze că, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel și-a motivat soluția adoptată în conformitate cu prevederile art. 417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, cuprinzând și motivele pe care se întemeiază soluția adoptată. În același context, Colegiul penal menționează că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor statuate de art. 6 CEDO.

Cu referire la alegațiile recurentului privind incidența în speță a prevederilor pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod penal, instanța de recurs atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2., 4. și 4.1 din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just luând în considerare personalitatea inculpatului, consecințele faptei comise de el și gradul sporit de pericol social al infracțiunii săvârșite, ținând corect cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, 364¹ Cod de procedură penală, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

Mai mult, potrivit art. 76 alin. (2) Cod penal, instanța de judecată poate considera drept circumstanțe atenuante și alte circumstanțe, neprevăzute la alin. (1), iar prin hotărârea nr. 19 din 26.03.2018 a Plenului Curții Supreme de Justiție de modificare și completare a Hotărârii

Plenului Curții Supreme de Justiție nr.13 din 16.12.2013 „Cu privire la aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, de către instanțele judecătorești”, pct. 35 alin. (2) din ultima hotărâre a fost exclus. Prin urmare, reținerea circumstanței atenuante recunoașterea vinovăției la individualizarea pedepsei nu mai presupune starea de acordare a dublei valențe aceleiași situații de drept atunci când cauza se examinează în procedură simplificată, iar alegațiile acuzării că: „...în cazul dat, aceleiași situații de drept fiindu-i acordată o dublă valență juridică”, sunt absolut nefondate.

Coroborând cele menționate *supra*, instanța de recurs apreciază că, la stabilirea modalității de executare a pedepsei, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, constatând că pedeapsa aplicată va fi echitabilă faptei infracționali comise, ce corespunde normelor legale și va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, ca urmare, nefiind justificată solicitarea recurentului privind excluderea aplicării dispozițiilor art.90 Cod penal, în privința lui Sofronovici Eduard.

Din considerentele menționate, Colegiul penal conchide că, în cauza dată nu și-au găsit confirmarea temeiurile de recurs la care face referire recurentul și nu sânt motive de a interveni în soluția adoptată, fiindcă hotărârea instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar pedeapsa aplicată inculpatului a fost individualizată potrivit legii.

În aceste condiții, instanța de recurs se raliază argumentelor expuse în sentință și în decizia Curții de Apel contestate, totodată, notând că, potrivit jurisprudenței constante a CtEDO se admite însușirea concluziilor instanțelor ierarhic inferioare de către instanțele ierarhic superioare, or, potrivit pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, se statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale. În cazul când constatările acestora sunt fundamentate în fapt și în drept, fiind amplu prezentate în hotărârile atacate, constatându-se că la administrarea probelor nu au fost încălcate drepturile și libertățile constituționale ale participanților la proces, iar probele puse la baza hotărârilor nu conțin erori procesuale ce ar putea influența autenticitatea concluziilor formulate de instanțe.

În viziunea instanței de recurs concluziile expuse pe larg de către instanța de apel în decizia sa, sunt juste iar criticile recurentului nu constituie temeiuri de a răsturna situația în prezenta cauză, ce ar necesita intervenția instanței ierarhic superioare, în sensul casării hotărârii judecătorești adoptate de instanța de apel, iar recursul urmând a fi declarat inadmisibil ca vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul – șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 26 ianuarie 2021, în cauza penală în privința lui *Sofronovici Eduard xxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **03 noiembrie 2021**.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecători

Boico Victor

Guzun Ion